COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ
din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

H O T Ă R Â R E A nr. 3-176/2026 din 28.10.2026
cu privire la examinarea contestației avocatului Maxim Todorov, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 20 august 2026, în privința procurorilor în Secția asigurare regim secret a Procuraturii Generale, Viorel Radețchi și Petru Tofan

Președintele ședinței: *Alexandru Lozan*
Membrii Colegiului prezenți: *Viorel Beiu, Eugenia Zubco, Constantin Șușu și Vitalie Sîli*
Membrul-raportor: *Eugenia Zubco*

examinând, *în procedură scrisă și ședință deschisă, fără citarea părților*, contestația avocatului Maxim Todorov, formulată în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, împotriva deciziei inspectorului Tudor Gratii din 20 august 2026, prin care sesizarea nr. xxxs/26 privind pretinsele abateri disciplinare ale procurorului-șef al Secției asigurare regim secret a Procuraturii Generale, Viorel Radețchi, și ale procurorului din cadrul aceleiași secții, Petru Tofan, a fost respinsă ca vădit neîntemeiată, audiind informația prezentată de membrul-raportor Eugenia Zubco, Colegiul de disciplină și etică, –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele cauzei și parcursul procedural

1. La 6 august 2026, avocatul Maxim Todorov, acționând în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la pretinse abateri disciplinare ale procurorilor Viorel Radețchi și Petru Tofan. Sesizarea a fost redirecționată Inspecției procurorilor, unde a fost înregistrată la 13 august 2026 cu nr. xxxs/26 și repartizată inspectorului Tudor Gratii, prin rezoluția inspectorului-șef interimar din aceeași dată.

2. Sesizarea disciplinară privea modul de examinare a plângerii penale depuse la Procuratura Generală la 28 mai 2025, prin care avocatul Maxim Todorov a reclamat presupusa divulgare a secretului de stat în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. xxxxxxxx și al judecării cauzei în privința lui Xxxxxx Xxxxxx și prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a procurorilor Alexandru Zgureanu, Buțenco Alexei și judecătorul Sîrbu Aliona. Xxxxxx Xxxxxx este prezentat în actele procedurii ca fost ofițer de informații al Serviciului de Informații și Securitate.

3. Potrivit contestației, cauza penală nr. xxxxxxxx a fost instrumentată de procurorul Alexandru Zgureanu din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale. La 31 martie 2023 au fost efectuate percheziții la domiciliul lui Xxxxxx Xxxxxx, în automobilul de serviciu și la domiciliul mamei sale, fiind ridicate două telefoane mobile, suporturi electronice și o agendă. Autorul susține că informațiile extrase din telefoane au fost examinate de ofițerul de investigații din cadrul PCCOCS Xxxxxx Xxxxxx și anexate parțial la dosar.

4. Contestatarul arată că, la 27 iunie 2023, Xxxxxx Xxxxxx a fost pus sub învinuire pentru complicitate la tentativă de contrabandă, cu referire la art. 27, art. 42 alin. (5), art. 46 și art. 248[1] alin. (4) lit. a), b), c) din Codul penal. Rechizitoriul ar fi fost întocmit la 6 iulie 2023, iar cauza ar fi parvenit la Judecătoria Cahul, sediul Central, la 12 iulie 2023,

fiind repartizată judecătoarei Aliona Sîrbu. Acuzarea de stat a fost reprezentată de procurorul Alexei Buțenco.

5. Autorul susține că unele dintre informațiile privind identitatea, calitatea și activitatea de serviciu a lui Xxxxxx Xxxxxx, precum și anumite materiale extrase din telefoane, constituiau secret de stat. Acesta indică asupra accesului participanților la asemenea informații fără îndeplinirea cerințelor privind protecția lor, inclusiv fără semnarea declarațiilor de nedivulgare, și lipsa verificării dreptului de acces al persoanelor implicate în examinarea cauzei, precum și lipsa dreptului de acces al persoanelor la secretul de stat.

6. În contestație au fost descrise ședințe publice desfășurate în perioada august 2023–mai 2025. Autorul invocă, în special, cererile apărării din 28 septembrie 2023 privind examinarea în ședință închisă, respingerea acestora la 15 februarie 2024, cercetarea probelor la 3 februarie 2025, audierea unui fost angajat al SIS la 17 martie 2025 și audierea inculpatului la 13 mai 2025. Potrivit autorului, solicitările privind protejarea informațiilor nu ar fi primit o examinare și o motivare corespunzătoare.

7. Separat, avocatul reclamă publicarea pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată a datelor referitoare la persoana și cauza penală în discuție. Acesta arată că a adresat, la 20 mai 2025, o cerere președintelui interimar al Judecătoriei Cahul, iar prin răspunsul din 21 mai 2025 i s-ar fi comunicat că nu au fost prezentate probe privind caracterul secret al funcției deținute, fiind invocate și aspecte referitoare la administrarea portalului.

8. La 28 mai 2025, avocatul Maxim Todorov a depus la Procuratura Generală o sesizare privind presupusa săvârșire de către procurorii Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco și judecătoarea Aliona Sîrbu a infracțiunii prevăzute de art. 344 din Codul penal. Circumstanțele prezentate anterior constituie contextul sesizăriii penale; iar obiectul prezentei contestații disciplinare privește conduita procurorilor care au examinat-o, Petru Tofan și Viorel Radețchi.

9. Prin ordonanța din 19 iunie 2025, procurorul Petru Tofan a refuzat primirea și examinarea sesizării penale în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală. Contestatarul afirmă că, anterior adoptării soluției, procurorul a solicitat informații de la SIS, care i-ar fi răspuns prin scrisoarea nr. XX/XXXX din 19 iunie 2025, și că informațiile respective au fost folosite pentru aprecierea existenței unei bănuieli rezonabile.

10. La 21 iulie 2025, avocatul a contestat ordonanța procurorului Petru Tofan. Prin ordonanța din 25 iulie 2025, procurorul-șef Viorel Radețchi a respins plângerea și a menținut soluția procurorului ierarhic inferior. Potrivit contestației disciplinare, motivarea s-a referit, între altele, la lipsa mijloacelor de probă care ar indica săvârșirea infracțiunii reclamate de către procurori și judecător și la cerințele actului de sesizare.

11. În decizia Inspecției procurorilor s-a consemnat că soluția procurorului ierarhic superior a fost contestată la judecătorul de instrucție, care, prin încheierea din 10 septembrie 2025, a respins plângerea ca neîntemeiată. În contestația disciplinară se susține că încheierea a fost atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru și că nu a devenit definitivă.

12. Autorul invocă și răspunsul SIS nr. XX/XXXX din 20 iulie 2026, emis, potrivit contestației, la solicitarea Curții de Apel Sud în cadrul examinării apelului în cauza penală. Conform fragmentului reprodus în contestație, ordinul de angajare, fișa postului și ordinul de trecere la dispoziție referitoare la Xxxxxx Xxxxxx sunt atribuite la secret de stat. Autorul apreciază că acest răspuns susține necesitatea verificării efective a împrejurărilor semnalate încă în anul 2025.

13. Prin decizia din 20 august 2026, inspectorul Tudor Gratii a respins sesizarea nr. xxxs/26 ca vădit neîntemeiată, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire

la Procuratură. Inspectorul a apreciat că sesizarea exprimă dezacordul cu ordonanțele din 19 iunie 2025 și 25 iulie 2025 ale procurorilor din Secția de profil a Procuraturii Generale, fără a invoca fapte care să facă referință la abateri disciplinare. În susținerea concluziei a fost menționată și respingerea plângerii prin încheierea judecătorului de instrucție din 10 septembrie 2025.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

14. Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, la 21 august 2026, avocatul Maxim Todorov a transmis prin poștă electronică o contestație semnată electronic în aceeași zi, solicitând anularea deciziei Inspecției din 10 august 2026. Adresarea a fost înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor la 24 august 2026, cu nr. xxxx.

15. Contestatarul susține că Inspecția a calificat eronat obiectul sesizării. Potrivit acestuia, demersul disciplinar nu urmărește substituirea controlului judiciar ori reevaluarea soluțiilor procesuale, ci verificarea modului în care cei doi procurori și-au exercitat obligațiile profesionale la examinarea unei sesizări privind presupusa divulgare a secretului de stat.

16. În privința procurorului Petru Tofan, autorul a invocat o contradicție între refuzul de a primi și examina sesizarea și efectuarea unor verificări privind fondul ei. În opinia sa, solicitarea informațiilor de la SIS și aprecierea existenței unei bănuieli rezonabile ar demonstra că sesizarea fusese, în realitate, primită spre examinare, astfel încât soluția trebuia adoptată în cadrul procedural corespunzător.

17. În susținerea acestui argument, avocatul a făcut trimitere la art. 1, 262, 263, 265, 274 și 279 din Codul de procedură penală și la Hotărârea Curții Constituționale nr. 6 din 19 martie 2019. Acesta susține că plângerea din 28 mai 2025 descria cronologic faptele, persoanele implicate și actele procesuale relevante și că strângerea probelor necesare verificării bănuielii rezonabile nu putea fi transferată integral asupra autorului sesizării.

18. În privința procurorului-șef Viorel Radețchi, contestatarul a reclamat lipsa unui răspuns efectiv la argumentele plângerii din 21 iulie 2025. Acesta a considerat că procurorul ierarhic superior a preluat concluziile procurorului Petru Tofan, fără să clarifice contradicția procedurală invocată și fără să verifice suficient împrejurările privind informațiile protejate.

19. Autorul mai susține că procurorii, activând într-o secție specializată în asigurarea regimului secret, trebuiau să cunoască normele aplicabile și să solicite actele relevante privind statutul lui Xxxxxx Xxxxxx. Din pretinsa neefectuare a acestor verificări, contestatarul deduce existența unor acțiuni concertate de mușamalizare. Această afirmație reprezintă aprecierea autorului, iar existența unei asemenea conduite nu este stabilită prin documentele prezentate.

20. În ceea ce privește decizia Inspecției, avocatul critică lipsa unei analize individualizate a faptelor imputate fiecărui procuror și a unei explicații privind inaplicabilitatea art. 38 din Legea nr. 3/2016. În opinia sa, calificarea globală a sesizării drept dezacord cu soluțiile procurorilor nu permite identificarea raționamentului care justifică respingerea.

21. Contestatarul consideră că existența controlului judiciar nu exclude, prin ea însăși, verificarea disciplinară a conduitei procurorilor. Acesta reproșează Inspecției că nu a verificat stadiul recursului împotriva încheierii din 10 septembrie 2025 și că s-a sprijinit pe o soluție al cărei caracter definitiv este contestat.

22. Un argument distinct privește răspunsul SIS din 20 iulie 2026. Avocatul afirmă că acesta a fost prezentat pentru a confirma împrejurările invocate inițial și că Inspecția nu a examinat conținutul și relevanța sa, deși îl menționează în rezumatul sesizării. Potrivit

autorului, decizia Inspecției nu explică în ce măsură informațiile comunicate de SIS confirmă sau infirmă criticile privind conduita procurorilor.

23. Prin contestație se solicită admiterea acesteia, anularea deciziei Inspecției procurorilor din 20 august 2026 și tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor Petru Tofan și Viorel Radețchi pentru încălcările invocate în sesizare și dezvoltate în contestație.

24. Poziția Inspecției procurorilor rezultă din decizia contestată: criticile autorului sesizării ar exprima dezacordul cu soluțiile procesuale, iar respingerea plângerii de către judecătorul de instrucție ar confirma lipsa temeiului de intervenție disciplinară. Documentele examinate în cadrul procedurii de către Colegiu au fost decizia Inspecției din 20 august 2026 și copia contestației semnate la 21 august 2026. Ordonanțele procurorilor, încheierea judecătorească și răspunsurile SIS sunt descrise în aceste documente, fără a fi fost prezentate separat; nu se atribuie acestora un conținut suplimentar celui astfel redat.

III. Aprecierea Colegiului de disciplină și etică

25. Colegiul de disciplină și etică este competent să examineze contestația avocatului Todorov Maxim împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 20 august 2026, prin care sesizarea nr. xxxs/26 a fost respinsă ca vădit neîntemeiată, în temeiul prevederilor pct. 86-89 din Regulament și a prevederilor Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură . Contestația se examinează în procedură scrisă, fără citarea părților, pe baza materialelor procedurii disciplinare și a înscrisurilor prezentate, în condițiile Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și ale Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23.12.2025.

26. Cu privire la admisibilitate, contestația este formulată de avocatul care a înaintat sesizarea în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx – Maxim Todorov. Termenul de contestare se verifică în raport cu data recepționării deciziei și data depunerii contestației, potrivit pct. 86 din Regulament. Mențiunea semnării electronice la 21 august 2026 nu dovedește, singură, data transmiterii, însă contestația a fost înregistrată la Consiliu la 24.08.2026, în interiorul termenului de 10 zile lucrătoare.

27. Examinând argumentele contestației în raport cu obiectul sesizării și cu motivul respingerii acesteia, Colegiul reține că dezacordul avocatului Maxim Todorov privește modul de soluționare a sesizării sale penale din 28 mai 2025 de către procurorul Petru Tofan și rezultatul controlului ierarhic exercitat de procurorul-șef Viorel Radețchi. Problema supusă examinării Colegiului constă în a determina dacă împrejurările invocate depășesc sfera criticilor privind legalitatea și temeinicia acestor soluții și relevă indicii ale unei abateri disciplinare, pretins a fi săvârșite de procurorii Radețchi și Tofan.

28. Potrivit art. 36 alin. (2), coroborat cu art. 38 și art. 38[1] din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, răspunderea disciplinară presupune o faptă dintre cele prevăzute de lege, săvârșită cu intenție ori din neglijență gravă. În consecință, eventuala încălcare a unei norme procesuale și abaterea disciplinară nu sunt noțiuni echivalente. O neregularitate procesuală poate dobândi relevanță disciplinară în funcție de natura obligației încălcate, împrejurările în care a intervenit și elementele care indică forma de vinovăție cerută de lege.

29. La etapa verificării prealabile a sesizării de către Inspecție, nu este necesară demonstrarea completă a tuturor elementelor abaterii și nici nu poate fi transferată autorului sesizării sarcina efectuării cercetării disciplinare. Totuși, sesizarea trebuie să descrie împrejurări care, apreciate în mod obiectiv, să permită identificarea unei posibile

conduite disciplinare culpabile. Menționarea unor acte procesuale, însoțită de susținerea că acestea sunt nelegale, nu conduce automat la întrunirea acestui prag.

30. Colegiul nu reține argumentul contestatarului potrivit căruia simpla delimitare declarată între contestarea soluțiilor procesuale și reclamarea conduitei procurorilor ar impune examinarea disciplinară pe fond. Natura criticilor se stabilește prin raportare la faptele descrise și la raționamentul care susține imputarea. O conduită manifestată printr-un act procesual poate constitui abatere disciplinară, însă caracterul său disciplinar trebuie să rezulte din împrejurările concrete, fără a fi dedus exclusiv din aprecierea autorului că actul trebuia să aibă un alt conținut, o altă motivare sau o altă soluție.

31. În privința procurorului Petru Tofan, contestatarul invocă incompatibilitatea dintre solicitarea unor informații de la SIS, aprecierea existenței bănuielii rezonabile și adoptarea unei ordonanțe de refuz al primirii și examinării sesizării în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală. Argumentul privește încadrarea procedurală a demersurilor efectuate și legalitatea soluției alese. Colegiul nu îl înlătură ca lipsit de semnificație procesuală, dar constată că semnificația sa disciplinară nu decurge nemijlocit din existența contradicției invocate.

32. Trimiterea la Hotărârea Curții Constituționale nr. 6 din 19 martie 2019 trebuie examinată în aceleași limite. Distincția explicată la § 48 între lipsa unei bănuieli rezonabile și refuzul primirii unei plângeri reprezintă un reper pentru aprecierea legalității soluției procesuale. Invocarea acestui reper nu stabilește însă, prin ea însăși, că procurorul a încălcat conștient norma aplicabilă ori a manifestat o neglijență gravă. Pentru o asemenea concluzie sunt relevante circumstanțele concrete ale examinării, iar simpla opoziție dintre interpretarea autorului și soluția procurorului nu este suficientă.

33. Totodată, demersul adresat SIS, astfel cum este descris de contestatar, nu susține afirmația unei absențe totale a examinării sesizării. Critica privește, în realitate, suficiența informațiilor solicitate și consecințele juridice atribuite răspunsului primit. Faptul că autorul consideră necesară obținerea altor documente nu indică, fără o legătură concretă cu o omisiune profesională culpabilă, că procurorul a urmărit împiedicarea verificării faptelor ori a ignorat în mod grav neglijent informații decisive.

34. În ceea ce privește procurorul-șef Viorel Radețchi, se reclamă în contestație însușirea argumentelor procurorului ierarhic inferior și lipsa unui răspuns efectiv la criticile plângerii din 21 iulie 2025. Menținerea unei soluții în cadrul controlului ierarhic nu constituie, în sine, o abatere disciplinară, după cum nici concordanța motivelor celor două ordonanțe nu demonstrează caracterul formal al examinării. Relevanța disciplinară a unei motivări pretins insuficiente depinde de natura aspectelor omise și de împrejurările care ar indica o încălcare intenționată ori grav neglijentă a obligației de examinare.

35. În speță, imputarea adresată procurorului-șef este legată de neacceptarea argumentelor privind forma procedurală a soluției, suficiența verificărilor și aprecierea informațiilor referitoare la secretul de stat. Susținerea că procurorul ierarhic superior trebuia să dispună anularea ordonanței sau completarea verificărilor exprimă o poziție subiectivă asupra modului de soluționare a plângerii. Din această poziție nu rezultă, prin ea însăși, indicii suficiente că menținerea ordonanței a constituit exercitarea atribuțiilor procurorului ierarhic superior cu intenție ori din neglijență gravă.

36. Referitor la răspunsul Serviciului de Informații și Securitate nr. XX/XXXX din 20 iulie 2026, Colegiul reține că acesta a fost adresat judecătorului Curții de Apel Sud, sediul Cahul, ca urmare a solicitării nr. xxxx din 9 iulie 2026. Prin acest înscris, SIS confirmă că ordinul de angajare, fișa postului și ordinul de trecere la dispoziție referitoare la Xxxxxx Xxxxxx sunt atribuite la secret de stat. Totodată, cu trimitere la art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală, SIS precizează că prezentarea materialelor solicitate

este posibilă cu respectarea cerințelor legale privind protecția secretului de stat, inclusiv după perfectarea sau reperfectarea dreptului de acces al persoanelor implicate în examinarea cauzei penale.

37. Prin urmare, răspunsul confirmă regimul juridic al documentelor solicitate și indică cerințele aplicabile prezentării acestora instanței. El nu cuprinde însă o constatare privind divulgarea unor informații concrete în cadrul procesului penal, identitatea persoanelor care ar fi avut acces neautorizat la acestea sau încălcarea de către procurorii Petru Tofan și Viorel Radețchi a obligațiilor aferente examinării sesizării penale. În particular, mențiunea privind perfectarea sau reperfectarea dreptului de acces exprimă o cerință pentru prezentarea materialelor solicitate; aceasta nu poate fi interpretată, în lipsa altor elemente, ca o constatare că participanții la procedurile anterioare nu dețineau dreptul de acces necesar.

38. Colegiul nu contestă relevanța înscrisului pentru susținerea autorului contestației privind existența unor documente protejate prin regimul secretului de stat. Totuși, această împrejurare trebuie delimitată de problema supusă examinării disciplinare, care privește conduita procurorilor Petru Tofan și Viorel Radețchi la soluționarea sesizării penale din 28 mai 2025 și a plângerii ierarhice. Confirmarea caracterului secret al documentelor nu stabilește, prin ea însăși, că informațiile reclamate ca fiind divulgate corespund conținutului protejat al acestora și nici că cei doi procurori, subiecși ai sesizării disciplinare au ignorat intenționat sau din neglijență gravă împrejurări care impuneau efectuarea unor verificări suplimentare.

39. Faptul că răspunsul SIS a fost emis ulterior ordonanțelor procurorilor nu îl lipsește de relevanță pentru aprecierea unor împrejurări anterioare. Cu toate acestea, înscrisul nu se pronunță asupra caracterului complet al informațiilor furnizate procurorului în anul 2025, nu examinează demersurile efectuate de cei doi procurori și nu identifică omisiuni concrete ale acestora. În consecință, din conținutul său nu poate fi dedusă automat existența unei conduite disciplinare culpabile. Aprecierea unei asemenea conduite presupune examinarea informațiilor de care procurorii dispuneau sau pe care, în circumstanțele concrete, aveau obligația să le obțină, precum și a naturii și gravității omisiunilor imputate.

40. În aceste condiții, argumentul contestatarului, întemeiat pe răspunsul SIS din 20 iulie 2026 nu este de natură, prin conținutul său și în raport cu celelalte împrejurări descrise în contestație, să înlăture motivul respingerii sesizării disciplinare de către Inspecție. Înscrisul susține existența regimului de protecție invocat de contestatar, dar nu oferă elemente suplimentare care să indice că modul de examinare a sesizării penale de către procurorii Tofan și Radețchi a depășit sfera unei pretinse neregularități procesuale și a constituit o posibilă abatere săvârșită cu intenție ori din neglijență gravă.

41. Nici activitatea celor doi procurori într-o secție specializată a PG nu justifică prezumarea intenției sau a neglijenței grave. Specializarea este relevantă pentru standardul profesional aplicabil, dar nu înlocuiește analiza conduitei efective. Afirmația potrivit căreia procurorii ar fi acționat concertat pentru mușamalizarea faptelor este dedusă de contestatar din soluțiile adoptate și din verificările considerate insuficiente. În lipsa unor împrejurări suplimentare care să susțină această deducție, ea rămâne o apreciere a autorului și nu poate constitui, singură, temeiul intervenției disciplinare.

42. Colegiul examinează distinct critica potrivit căreia Inspecția procurorilor nu a verificat stadiul examinării recursului declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție din 10 septembrie 2025. Necesitatea acestei verificări trebuie apreciată în raport cu temeiul concret al respingerii sesizării disciplinare. În speță, Inspecția a reținut, în principal, că împrejurările reclamate exprimă dezacordul cu soluțiile procesuale ale

procurorilor și nu relevă fapte care să indice o posibilă abatere disciplinară. Referirea la respingerea plângerii de către judecătorul de instrucție constituie un argument suplimentar, care nu poate înlocui analiza distinctă a conduitei profesionale imputate.

43. În acest context, stabilirea stadiului recursului nu era determinantă pentru aprecierea motivului principal de respingere. Chiar acceptând susținerea contestatarului că încheierea nu devenise definitivă, această împrejurare nu conferea, prin ea însăși, relevanță disciplinară faptelor invocate. Verificarea caracterului definitiv ar fi fost necesară dacă Inspecția ar fi atribuit încheierii valoarea unei confirmări definitive a legalității ordonanțelor și ar fi întemeiat pe această împrejurare respingerea sesizării. Colegiul nu atribuie însă încheierii o asemenea valoare și examinează temeinicia soluției disciplinare independent de rezultatul căii de atac.

44. Totodată, existența controlului judiciar nu exclude verificarea unei posibile abateri disciplinare, după cum nici eventuala anulare a actelor procesuale nu determină automat răspunderea disciplinară a procurorilor. Constatările instanței pot avea relevanță pentru aprecierea conduitei profesionale, în funcție de conținutul lor concret, însă simpla aflare pendinte a recursului nu constituie un indiciu al unei abateri. Prin urmare, în limitele argumentelor și materialelor examinate, neverificarea stadiului recursului nu reprezintă o omisiune determinantă care să impună anularea deciziei Inspecției. Această concluzie nu anticipează soluția instanței de recurs și nu echivalează cu validarea legalității ordonanțelor contestate.

45. Cu privire la motivarea deciziei Inspecției, Colegiul reține că aceasta identifică cele două ordonanțe, redă conduita imputată procurorilor și explică faptul că sesizarea a fost apreciată ca exprimând dezacordul cu soluțiile procesuale. Această motivare este succintă. Totuși, caracterul succint nu justifică, în mod autonom, anularea deciziei; trebuie apreciat dacă argumentele contestației relevă o omisiune care afectează temeiul respingerii.

46. Examinând criticile formulate, Colegiul constată că argumentele privind contradicția procedurală, întinderea verificărilor, motivarea controlului ierarhic și răspunsul SIS nu oferă, nici separat, nici în ansamblu, un suport suficient pentru deducerea unei posibile conduite săvârșite cu intenție ori din neglijență gravă de către procurorii Tofan și Radețchi. Această concluzie nu rezultă din solicitarea unei dovezi complete a vinovăției la etapa sesizării, ci din faptul că relevanța disciplinară invocată este dedusă, în esență, din pretinsa nelegalitate a soluțiilor și din neacceptarea interpretării autorului.

47. În aceste condiții, Colegiul reține că nu sunt întrunite premisele pentru anularea deciziei și restituirea materialelor în vederea verificării fondului sesizării. Examinarea disciplinară nu poate fi continuată numai pentru a verifica ipoteza generală că o soluție procesuală contestată ar putea ascunde o abatere, în lipsa unor indicii concrete care să susțină această ipoteză. Totodată, menținerea deciziei Inspecției nu împiedică examinarea legalității actelor procurorilor prin mijloacele procesuale prevăzute de lege.

48. Pentru considerentele expuse, Colegiul concluzionează că argumentele contestației nu înlătură temeiul prevăzut de art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, reținut de Inspecția procurorilor. În consecință, în temeiul pct. 89 lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, contestația avocatului Maxim Todorov, formulată în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, urmează a fi respinsă, cu menținerea deciziei inspectorului Tudor Gratii din 20 august 2026 privind respingerea ca vădit neîntemeiată a sesizării nr. xxxs/26 în privința procurorilor Viorel Radețchi și Petru Tofan.

49. Pentru motivele expuse, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și al pct. 86–88, 89 lit.a) din Regulamentul cu privire la organizarea și

funcționarea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23 decembrie 2025, cu modificările ulterioare, Colegiul de disciplină și etică, cu 5 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge contestația avocatului Maxim Todorov, formulată în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 20 august 2026.

2. Se menține decizia inspectorului Tudor Gratii din 20 august 2026, prin care sesizarea nr. xxxs/26 a avocatului Maxim Todorov, formulată în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, privind pretinsele abateri disciplinare ale procurorului-șef al Secției asigurare regim secret a Procuraturii Generale, Viorel Radețchi, și ale procurorului din cadrul aceleiași secții, Petru Tofan a fost respinsă ca vădit neîntemeiată, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, în directoriul Colegiului de disciplină și etică, subdirectoriul Hotărâri.

4. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

Președinte al Colegiului
de disciplină și etică ***semnat*** **Alexandru LOZAN**